

FIA, 16.12.2010

DET VAR EN sort dag for demokratiet i Slesvig-Holsten i går. Uden hensyn til sociale, regionale eller mindretalspolitiske modargumenter har den konservativ-liberale regering gennemtruffet sin besparellespakke med knebent flertal. Med stort pres og små gulerødder blev kritikerne i CDUs egne rækker i sidste øjeblik banket på plads. Det er en opskrift på, hvordan ren magtpolitik kan føre til, at alle fine demokratiske fornemmelser bliver kastet over bord, når regeringens angst for at miste magten tager over og bestemmer de ufine spilleregler.

SSWs GRUPPEFORMAND i landdagen, Anke Spoorendonk, kaldte med rette det, der i øjeblikket udgør den politiske dagsorden, for en slags Aldi-politik.

Beslutningerne skal træffes hurtigst og billigst muligt, mens begreberne bedst og langsigtet er sat ud af kraft som politiske kriterier i øjeblikket. Set fra vores synsvinkel gælder det selvfølgelig i allerhøjeste grad for mindretalspolitikken, som Peter Harry Carstensen og hans regering nu faktisk har sat ud af kraft. Der findes for tiden ikke længere noget, der er værdig til at blive kaldt mindretalspolitik i Kiel. Man skal langt tilbage i tiden for at finde et lignende koldt politisk klima på delstatsplan mellem det danske og frisiske mindretal på den ene og flertalsregeringen på den anden side. Sagt med Anke Spoorendonks egne ord er det et tilbagefald til 1970ernes mindretalspolitiske istid, da den åbenlyse mindretalsmodstander Gerhard Stoltenberg (CDU) endnu var Sydslesvigs og Holstens ministerpræsident.

ÉN GANG TIL: Selvfølgelig skal der spares i disse økonomisk trange tider. Og selvfølgelig kan det danske og frisiske mindretal ikke undtages fra at bide i det ene eller andet sure æble. Men det skal ske på lige fod og i samme omfang, som det rammer flertalsbefolkningen og dens institutioner. Det er absolut uacceptabelt at regeringen med gårdsdagens håndvendingsbeslutning har sænket værdien af de danske sydslesvigeres børn fra 100 til 85 procent. Det er et uhyrligt løftebrud for nu at sige det pænt. På den baggrund er det kun konsekvent politisk handling, at Sydslesvigsk Vælgerforenings fire repræsentanter i landdagen nu for første gang i et kvart århundrede har stemt nej til Slesvig-Holstens samlede finanslov.

MAN KAN kun støtte SSWs og Dansk Skoleforenings initiativ med at gå rettens vej og kræve ligebehandlingen af alle folkegrupper ved statens højeste instans, forfatningsdomstolen. Nu må Tysklands højeste dommere tage sig af sagen og vurdere, hvad retfærdighed, er i denne sag. Nu må forfatningsdommerne tale ret og forhåbentligt vise flertalspolitikere i landdagen i Kiel, at grænsen er nået, og at tiden ikke må skrues tilbage.

DER ER KUN ÉN god ting ved denne mindretalspolitiske istid, der lige nu så iøjnefaldende svarer til de ubehagelige vejrforhold udendørs. Is kan smelte igen, og det skal den også. I grunden kan hverken mindretal eller flertal leve uden hinanden i denne globaliserede verden, der ellers er ved at bryde med alskens grænser. Lad nu fornuften komme til orde igen og give retfærdigheden en chance på ny.